

- *SOBOTA DNIEM WOLNYM OD PRACY W POSTĘPOWANIU ADMINISTRACYJNYM*
- *NOWE ZASADY ODPOWIEDZIALNOŚCI KARNEJ ZA TZW. DZIAŁANIE NA SZKODĘ SPÓŁKI*
- *PRZEDAWNIE W ŚWIETLE KWIETNIOWEJ UCHWAŁY SĄDU NAJWYŻSZEGO*
- *DYREKTYWA 2009/136/WE I UNIJNE ZMIANY DLA BRANŻY E-REKLAMY*
- *ODDZIAŁ INSTYTUCJI KREDYTOWEJ TWORZY BANK*
- *ZARZUTY CZŁONKA ZARZĄDU POZWANEGO PRZEZ WIERZycIELA NIEWYPŁACALNEJ SPÓŁKI*
- *METRYKI SPOSOBEM NA WIĘKSZĄ TRANSPARENTNOŚĆ*
- *CZYSTSZE MORZA ZA SPRAWĄ NOWEJ LITERY PRAWA*
- *ZMIANA USTAWY O KRS*
- *SATURDAY AS A DAY OFF IN ADMINISTRATIVE PROCEEDINGS*
- *NEW PRINCIPLES OF CRIMINAL LIABILITY FOR ACTS DETRIMENTAL TO COMPANY*
- *LIMITATION IN LIGHT OF APRIL RESOLUTION OF SUPREME COURT*
- *DIRECTIVE 2009/136/EC AND EU CHANGES FOR THE E-ADVERTISING INDUSTRY*
- *A BRANCH OF A CREDIT INSTITUTION ESTABLISHES A BANK*
- *DEFENCE OF MANAGEMENT BOARD MEMBER SUED BY CREDITOR OF INSOLVENT COMPANY*
- *CASE SHEETS TO IMPROVE TRANSPARENCY*
- *CLEANER SEAS THANKS TO NEW REGULATIONS*
- *AMENDMENT TO ACT ON NATIONAL COURT REGISTER*

SOBOTA DNIEM WOLNYM OD PRACY W POSTĘPOWANIU ADMINISTRACYJNYM

Na gruncie prawa administracyjnego terminowe dokonywanie określonych czynności jest zagadnieniem o dużym praktycznym znaczeniu dla stron postępowania. Niedawna uchwała Naczelnego Sądu Administracyjnego ujednoliciła sposób obliczania terminów prawa administracyjnego.

Zgodnie z art. 57 § 4 kpa, jeżeli koniec terminu przypada na dzień ustawowo wolny od pracy, za ostatni dzień terminu uważa się najbliższy następny dzień powszedni. W orzecznictwie sądów administracyjnych powstała istotna rozbieżność, co

do uznania soboty, jako dnia ustawowo wolnego od pracy. Zgodnie z Ustawą z dnia 18 stycznia 1951 r.

SATURDAY AS A DAY OFF IN ADMINISTRATIVE PROCEEDINGS

Under the administrative law, timely effecting of specific actions is of high practical significance for parties to the proceedings. A recent Resolution of the Supreme Administrative Court standardised the way in which periods are measured under administrative law.

Pursuant to Article 57 § 4 of the Code of Administrative Procedure, if the end of a period falls on a day that is a statutory holiday (*dzień ustawowo wolny od pracy*), the next following working day is deemed the last day of such period. There was a

material discrepancy in administrative case-law as regards considering Saturday a statutory holiday.

o dniach wolnych od pracy, do takich dni zaliczamy niedziele oraz święta enumeratywnie wymienione w tej ustawie. Powstał istotny problem, gdyż od momentu wprowadzenia w Polsce pięciodniowego tygodnia pracy, sobota przestała być w praktyce dniem wolnym od pracy. Przy czym, w soboty nie działają ani sądy, ani urzędy organów administracji publicznej, a urzędy pocztowe w ograniczonym zakresie, a zatem możliwość dokonania określonych czynności w soboty była w praktyce czysto iluzoryczna. Mając powyższe na uwadze, uchwałą 7 sędziów z dnia 15 czerwca 2011 roku (sygn. I OPS 1/11) Naczelny Sąd Administracyjny orzekł, że sobota, choć nie została wymieniona w przywołanej powyżej ustawie, jest dniem równorzędnym z dniami ustawowo wolnymi od pracy.

Przedmiotowa uchwała ma istotne znaczenie praktyczne, gdyż zmienia sposób obliczania terminów na gruncie przepisów kodeksu postępowania administracyjnego. Obecnie, gdy koniec terminu przypada w sobotę, wówczas za ostatni dzień terminu uważa się najbliższy dzień powszedni. W związku z tym, że niedziela jest dniem ustawowo wolnym od pracy, najbliższym dniem powszednim będzie co do zasady poniedziałek (o ile w ten dzień nie przypada jedno ze świąt wymienionych w powołanej ustawie). W konsekwencji podjętej przez Naczelny Sąd Administracyjny uchwały, w opisanym wyżej przypadku strona postępowania administracyjnego zyskuje dodatkowy dzień na dokonanie czynności w terminie.

Warto również zwrócić uwagę na fakt, że dzięki opisanej uchwale ujednoczony został sposób liczenia terminów na gruncie prawa administracyjnego. Należy bowiem wskazać, że w przypadku postępowania sądowo-administracyjnego obowiązuje art. 83 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, zgodnie z którym w przypadku, gdy ostatni dzień terminu przypada na sobotę lub dzień ustawowo wolny od pracy, za ostatni dzień terminu uważa się następny dzień po dniu lub dniach wolnych od pracy. Identyczne brzmienie ma art. 12 § 5 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku – Ordynacja Podatkowa, regulujący sposób obliczania terminów w przypadku postępowań podatkowych.

Uznanie soboty za dzień równorzędny z dniem ustawowo wolnym od pracy w rozumieniu

Pursuant to the Act on Public Holidays of 18 January 1951, Sundays and holidays expressly listed in the Act are statutory holidays. An important problem arose, as from the time of introduction of the five-day working week in Poland, in practical terms, Saturdays ceased to be a public holiday. However, on Saturdays all courts and public administration offices are closed, the operation of post offices is restricted, thus the practical ability to take specific actions on Saturdays was merely illusory. In the light of the above, by Resolution of 15 June 2011 adopted by 7 judges (case file I OPS 1/11), the Supreme Administrative Court held that Saturdays, although not expressly listed in the above Act, are equivalent to statutory holidays.

The above Resolution has important practical significance as it changes the way in which periods of time are measured under the provisions of the Code of Administrative Procedure. Currently, if the end of a period falls on a Saturday, the next following working day is deemed the last day of such period. Since Sunday is a statutory holiday, the next following working day is usually Monday (unless one of the public holidays listed in the above Act falls on a particular Monday). As a result of the Resolution adopted by the Supreme Administrative Court, in the above case, a party to administrative proceedings gains an extra day to complete the requisite action within the prescribed period.

It must be also noted that the above Resolution has also standardised the way in which periods of time are measured under administrative law. Court and administrative proceedings are governed under Article 83 § 2 of the Law of Proceedings Before Administrative Courts of 30 August 2002 under which, if the last day of a period falls on a Saturday or a statutory holiday, the next following day after the public holiday(s) is deemed the last day of such period. Article 12 § 5 of the Tax Ordinance of 29 August 1997, governing the way in which periods of time are measured in the case of tax proceedings, is exactly the same.

Holding a Saturday to be equivalent to a statutory holiday within the meaning of the provisions of the

przepisów kodeksu postępowania administracyjnego jest istotnym udogodnieniem dla stron postępowania administracyjnego. Należy mieć jednak świadomość, że taki status soboty obowiązuje jedynie na gruncie prawa administracyjnego. Na gruncie prawa cywilnego sobota, zgodnie z ugruntowaną linią orzeczniczą Sądu Najwyższego, w dalszym ciągu będzie traktowana, jako dzień powszedni, w związku z czym wszelkie czynności, których termin na wykonanie przypada w sobotę, będą musiały być dokonane tego dnia.

NOWE ZASADY ODPOWIEDZIALNOŚCI KARNEJ ZA TZW. DZIAŁANIE NA SZKODĘ SPÓŁKI

Dnia 13 lipca 2011 r. weszła w życie ustawa z dnia 9 czerwca 2011 r. o zmianie ustawy - Kodeks karny i niektórych innych ustaw, którą znowelizowano między innymi art. 296 kodeksu karnego, dotyczący odpowiedzialności karnej za tzw. nadużycie zaufania w obrocie gospodarczym. Konsekwencją tej zmiany jest uchylenie niektórych przepisów karnych ustaw szczególnych, w tym art. 585 kodeksu spółek handlowych, penalizujący dotychczas tzw. działanie na szkodę spółki.

Warto zauważyć, iż zagadnienie nowelizacji art. 585 k.s.h. przedstawione zostało w artykule „Odpowiedzialność karna za działanie na szkodę spółki” w Polish Law Review 1/2011. Co ciekawe, ustawodawca w dniu 1 lipca 2011 r. zmienił brzmienie art. 585 k.s.h., rozszerzając zgodnie z postulatami doktryny jego zakres, by niecałe dwa tygodnie później uchylić ten przepis, wobec preredagowania art. 296 k.k.

Konstrukcja przestępstwa działania na szkodę spółki od dłuższego czasu budziła kontrowersje. Dotychczas, obowiązywały bowiem jednocześnie dwa przepisy w różnych kodeksach (art. 585 k.s.h. oraz art. 296 k.k.), których zakresy się krzyżowały, budząc wątpliwości interpretacyjne.

Od dnia 13 lipca 2011 r. obowiązuje art. 296 k.k. w nowym kształcie. Zgodnie z §1 omawianego przepisu, karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do 5 lat podlega osoba, która będąc obowiązana na

Code of Administrative Procedure marks a material improvement for parties to administrative proceedings. One should, however, bear in mind that Saturdays enjoys the status outlined above only under administrative law. Under civil law, in accordance with the established case-law of the Supreme Court, Saturday continues to be treated as a working day, and consequently all actions the completion of which has a deadline on a Saturday have to be completed on that day.

NEW PRINCIPLES OF CRIMINAL LIABILITY FOR ACTS DETRIMENTAL TO COMPANY

On 13 July 2011, the Act on Amendment of Criminal Code and Certain Other Laws of 9 June 2011 became effective, which amended *inter alia* Article 296 of the Criminal Code regulating criminal liability for the so-called breach of trust in business dealings (*nadużycie zaufania w obrocie gospodarczym*). The amendment abrogates certain provisions of special legislation, including without limitation Article 585 of the Commercial Companies Code, which hitherto penalised acts detrimental to the company.

The issue of amendment of Article 585 of the Commercial Companies Code was addressed in article *Criminal Liability for Acts Detrimental to the Company* published in Polish Law Review 1/2011. It is interesting to note that on 1 July 2011 legislators amended Article 585 of the Commercial Companies Code by extending its scope, as requested by legal commentators, only to abrogate it entirely not even two weeks afterwards following the amendment of Article 296 of the Criminal Code.

The structuring of the offence of acting to the detriment of the company had been considered controversial for some time. Prior to the recent amendment, two provisions had been concurrently in effect in two different codes (Article 585 of the Commercial Companies Code and Article 296 of the Criminal Code), their scopes crisscrossing and triggering interpretation concerns.

The new wording of Article 296 of the Criminal Code has been in effect since 13 July 2011. Pursuant to its §1, whoever, while being obligated under the statute, a decision of a body having jurisdiction, or

podstawie przepisu ustawy, decyzji właściwego organu lub umowy do zajmowania się sprawami majątkowymi lub działalnością gospodarczą osoby fizycznej, prawnej lub jednostki organizacyjnej nie mającej osobowości prawnej, przez nadużycie udzielonej jej uprawnień lub ciążącego na niej obowiązku, wyrządza takiemu podmiotowi szkodę majątkową. Decyzją ustawodawcy, do art. 296 k.k. został dodany § 1 a, który penalizuje sprowadzenie bezpośredniego niebezpieczeństwa wyrządzenia znacznej szkody majątkowej przez wyżej wskazane osoby na skutek nadużycia udzielonych im uprawnień lub niedopełnienia obowiązków. Sprawca takiego czynu podlega karze pozbawienia wolności do 3 lat. Kodeks karny przewiduje zaostrenie odpowiedzialności karnej w sytuacji, gdy opisywane czyny zostały popełnione w celu osiągnięcia korzyści majątkowej. Wówczas sąd może wymierzyć sprawcy karę nawet 8 lat pozbawienia wolności. Ponadto, należy podkreślić, iż zgodnie z art. 296 § 3 k.k. jeszcze surowszej odpowiedzialności karnej podlega osoba, która dopuszczając się omawianego przestępstwa wyrządziła szkodę majątkową w wielkich rozmiarach. Sąd może wówczas wymierzyć sprawcy karę pozbawienia wolności do 10 lat. Odpowiedzialność karną za powyżej opisane czyny może ponieść również osoba, która działała nieumyślnie.

Czyn określony w art. 296 § 1 k.k., a mianowicie wyrządzenie podmiotowi znacznej szkody majątkowej, podlega ściganiu z oskarżenia publicznego. Oznacza to, iż organy ścigania uzyskując podejrzenie popełnienia takiego przestępstwa winny wszcząć postępowanie karne. W odniesieniu natomiast do czynu z art. 296 § 1a k.k., a mianowicie sprowadzenia bezpośredniego niebezpieczeństwa wyrządzenia podmiotowi znacznej szkody majątkowej, obowiązuje tzw. wnioskowy tryb ścigania. Oznacza to, iż w celu wszczęcia postępowania karnego niezbędne jest uzyskanie odpowiedniego wniosku od pokrzywdzonego. Jeżeli natomiast czyn ten został popełniony na szkodę Skarbu Państwa, ściganie następuje z oskarżenia publicznego. Zgodnie ze znowelizowanym przepisem, nie podlega karze sprawca czynu, który przed wszczęciem postępowania karnego dobrowolnie naprawił w całości wyrządzoną szkodę.

Omawianą nowelizację należy bez wątpienia ocenić jako pozytywną. Usunięcie przepisów o podobnym

an agreement to engage in matters involving property rights or business operations of an individual, legal person, or an unincorporated organisational unit, by abusing his rights or obligations, causes material loss to such individual or entity, shall be subject to the penalty of the deprivation of liberty for a term of from 3 months to 5 years. The amendment adds § 1a to Article 296 of the Criminal Code, which penalises the above person who, by abusing his rights or failure to fulfil his obligations, causes a direct danger of a material material loss. The perpetrator of such act is be subject to the penalty of the deprivation of liberty for a term of up to 3 years. The Criminal Code provides a more severe penalty if the above acts are perpetrated to gain financial benefit. Under such circumstances the court may sentence the perpetrator to as long as 8 years of in prison. Further, it needs stressing that pursuant to Article 296 § 3 of the Criminal Code, whoever, by committing the said offence, causes a great material loss is subject to a still more severe penalty. In such a situation, the court may sentence the perpetrator to up to 10 years in prison. A person who acts unintentionally is also subject to criminal liability for the above acts.

An act under Article 296 § 1 of the Criminal Code, i.e. causing a material property loss to an individual or entity, is an indictable offence. This means that upon suspicion of such offence prosecuting authorities are required to institute criminal proceedings. As regards an act under Article 296 § 1a of the Criminal Code, i.e. causing a direct danger of a material loss to an individual or entity, the offence is prosecuted only following a request of the injured party. This means that institution of criminal proceedings requires the injured party to file a request. However, if the act causes a loss to the State Treasury, the offence is indictable. According to the amended provision, a perpetrator of an act who has voluntarily redressed in full the loss caused is not liable to a penalty.

The amendment under review must be seen without any doubt as positive. The abrogation of provisions

zakresie zastosowania, co art. 296 k.k., z wielu ustaw szczególnych, przy jednoczesnym rozszerzeniu art. 296 k.k., wpłynie na ujednoczenie oraz ułatwienie stosowania przepisów karnych w odniesieniu do działania na szkodę spółki oraz innych podmiotów.

PRZEDAWNIE W ŚWIECIE KWIECNIOWEJ UCHWAŁY SĄDU NAJWYŻSZE

Na temat przedawnienia roszczeń cywilnoprawnych, a także przerwania jego biegu, Sąd Najwyższy wypowiedział się już wielokrotnie, bowiem jest to jedna z najważniejszych instytucji obrony dłużnika w procesie cywilnym.

Słowem wstępu podkreślić należy, iż na skutek upływu określonego prawem terminu, dłużnik podnosząc zarzut przedawnienia, może uchylić się od spełnienia roszczenia o charakterze majątkowym. Przepisy Kodeksu cywilnego o przedawnieniu mają charakter bezwzględnie obowiązujący, a więc nie mogą być w żaden sposób „modyfikowane” przez strony czynności prawnej (w tym także umowy). W niektórych przypadkach termin przedawnienia roszczeń wydaje się być nazbyt krótki, ale jego wydłużenie można uzyskać podejmując czynności skutkujące zawieszeniem lub przerwaniem jego biegu (kiedy termin zaczyna biec na nowo).

W uchwale z dnia 1 kwietnia 2011 roku, w sprawie o sygn. akt: III CZP 8/11, Sąd Najwyższy wyjaśnił, czy w sytuacji, gdy wierzyciel ma możliwość skierować swoje roszczenie wobec dłużnika rzeczowego bądź dłużnika osobistego, przerwanie biegu przedawnienia roszczenia wobec dłużnika osobistego (poprzez złożenie wniosku o nadanie klauzuli wykonalności tytułowi egzekucyjnemu) przerywa bieg przedawnienia roszczenia wierzyciela wobec dłużnika rzeczowego (tj. właściciela nieruchomości obciążonej hipoteką, który nie jest jednocześnie dłużnikiem osobistym).

Sąd Najwyższy rozstrzygając przedmiotowe zagadnienie analizował czy opisane powyżej działanie, może być rozumiane jako czynność przedsięwzięta „bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia albo zaspokojenia lub zabezpieczenia roszczenia” w celu przerwania biegu przedawnienia, o której jest mowa w art. 123 § 1 pkt 1 k.c. Sąd Najwyższy podkreślił, iż czynność podjęta przez wierzyciela, aby skutkowała przerwaniem biegu

with a similar scope to Article 296 of the Criminal Code from a number of special statutes and the concurrent expansion of Article 296 of the Criminal Code will have the effect of unifying and facilitating application of criminal provisions covering acts that are detrimental to a company or another entity.

LIMITATION IN LIGHT OF APRIL RESOLUTION OF SUPREME COURT

The Supreme Court has ruled many times on limitation of claims under civil law and on the interruption of the period of limitation, as it is one of the most essential institutions providing defence to a debtor in the course of civil proceedings.

By way of introduction, it must be stressed that upon lapse of a period specified under law, a debtor may avoid discharging a pecuniary claim by raising the defence of limitation. The provisions of the Civil Code on limitation are absolutely binding, and so they are not subject to any modifications by parties to a legal transaction (including an agreement). In some cases, the period of limitation of claims seems to be too short but it may be extended by actions which have the effect of suspending or interrupting its operation (and then the period recommences).

In its Resolution of 1 April 2011, adopted in case III CZP 8/11, the Supreme Court clarified whether or not in a situation when a creditor is capable of pursuing its claims against a limited debtor or a personal debtor, the interruption of the operation of limitation period vis-à-vis the personal debtor (by filing an application for appending an enforcement title with the execution clause) interrupts the operation of limitation period with respect to the creditor's claim against the limited debtor (that is the owner of a mortgaged real property who is not at the same time the personal debtor).

Resolving the above issue, the Supreme Court considered whether or not the above action can be understood as an action taken “directly to enforce or establish, or satisfy or secure a claim” in order to interrupt the operation of limitation period referred to in Article 123 § 1(1) of the Civil Code. The Supreme Court stressed that an action taken by a creditor, for it to have the effect of interrupting the operation of limitation period, requires to be directed

przedawnienia powinna być skierowana przeciwko konkretnemu podmiotowi, na rzecz którego biegnie przedawnienie, czyli adresatowi roszczenia. Ta reguła w ocenie Sądu Najwyższego powinna znaleźć pełne zastosowanie również w sytuacji, gdy dla zabezpieczenia wiarygodności wobec dłużnika osobistego, ustanowiona została hipoteka przez osobę inną aniżeli wspomniany dłużnik osobisty. Co zaakcentował Sąd Najwyższy, roszczenia kierowane wobec dłużnika osobistego, czy dłużnika rzeczowego mają odrębny byt prawny w odniesieniu zarówno do samego biegu terminów przedawnienia, jak i możliwości jego przerwania.

Sąd Najwyższy jednoznacznie opowiedział się zatem za istnieniem odrębności podmiotowej w stosunkach pomiędzy wierzycielem a poszczególnymi dłużnikami w zakresie biegu terminu przedawnienia roszczeń majątkowych. Uznał tym samym, iż wniosek o nadanie klauzuli wykonalności tytułowi egzekucyjnemu obejmującemu wiarygodność wobec dłużnika osobistego nie przerywa biegu przedawnienia roszczenia przeciwko dłużnikowi rzeczowemu (innemu niż osobisty).

Wydaje się, iż linia orzecznictwa Sądu Najwyższego, zgodnie z którą - czynność podjęta w myśl art. 123 § 1 pkt 1 k.c. przerwa bieg terminu przedawnienia nie „w ogóle”, lecz w stosunku do konkretnej osoby, przeciwko której była skierowana - powinna zostać uznana za ugruntowaną.

DYREKTYWA 2009/136/WE I UNIJNE ZMIANY DLA BRANŻY E-REKLAMY

Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/136/WE („Dyrektywa”) wprowadza liczne reformy w zakresie unijnego prawa telekomunikacyjnego i internetowego. Jedną z nich zakłada zmianę art. 5 (3) Dyrektywy 2002/58/WE (tzw. „Dyrektywy o e-prywatności”), a w konsekwencji także i regulacji krajowych dotyczących modelu wyrażania zgody na przechowywanie i uzyskiwanie dostępu do plików cookies. Mimo, że termin na implementację dyrektywy upłynął 25 maja 2011 r. znaczna część państw Unii Europejskiej nie przyjęła jeszcze nowych przepisów niezbędnych do wykonania dyrektywy.

against a specific party, in favour of which limitation operates, i.e. against the addressee of the claim. It is the view of the Supreme Court that the same principle should also fully apply in a situation when a mortgage has been established, as security for claims against a personal debtor, by a person other than such personal debtor. The Supreme Court stressed that claims asserted against a personal debtor or a limited debtor have a separate legal existence with regard to both the very operation of the limitation period and the potential of its interruption.

Thus, the Supreme Court has clearly advocated the existence of separation in relations between the creditors and the various debtors with regard to the operation of the limitation of pecuniary claims. By the same token, it held that an application for appending an enforcement title pertaining to a claim against the personal debtor with the execution clause does not interrupt the operation of limitation of a claim against the limited debtor (other than personal).

It seems that according to the Supreme Court’s jurisprudence, an action undertaken pursuant to Article 123 § 1(1) of the Civil Code, interrupts the operation of a limitation period, yet not in general, but only vis-à-vis a specific party against which it was directed, can be considered established.

DIRECTIVE 2009/136/EC AND EU CHANGES FOR THE E-ADVERTISING INDUSTRY

Directive 2009/136/EC of the European Parliament and of the Council (“Directive”) introduces numerous modifications affecting the EU telecommunications and Internet law. One of them proposes to amend Article 5(3) of Directive 2002/58/EC (the so-called e-Privacy Directive), and as a result also the national regulations on the model for expressing consent to storing and accessing cookies. While the deadline for the implementation of the directive expired on 25 May 2011, many Member States have not as yet adopted the new provisions requisite to give effect to the directive.

W polskim Ministerstwie Infrastruktury trwają dopiero prace na projektem ustawy z dnia 18 sierpnia 2011 r. o zmianie ustawy Prawo Telekomunikacyjne („Projekt”). Projekt ten jednak, w obecnym jego kształcie, nie przewiduje zasadniczych zmian w zakresie wspomnianej procedury wyrażania zgody. Utrzymano model zgody dorozumianej z braku sprzeciwu, tj. formę „opt-out”, w ramach której użytkownik musi mieć tylko możliwość wyłączenia w swoich przeglądarkach opcji odbierania plików cookies. Zaproponowano zaś zwiększenie obowiązków informacyjnych względem abonenta i użytkownika oraz doprecyzowano, że przekazanie takiej informacji ma nastąpić uprzednio w stosunku do wprowadzenia i przetwarzania przez podmioty zewnętrzne wprowadzonych przez nie danych. Nadto, obowiązek taki został nałożony zarówno na podmioty świadczące usługi drogą elektroniczną jak i na przedsiębiorców telekomunikacyjnych.

Choć brzmienie Dyrektywy daje państwom członkowskim dość dużą swobodę w zakresie doboru instrumentów potrzebnych do jej implementacji, to wydaje się, że model wyrażony w Projekcie odbiega od przyjętej w dyrektywie nowej zasady wyrażenia zgody, a nie sprzeciwu (jak to było do tej pory, w zakresie przechowywania i uzyskiwanie dostępu do plików cookies). Zasada ta sugeruje raczej zmianę w kierunku modelu „opt-in”, w którym zgoda użytkownika poprzedza wysłanie plików cookies do jego urządzenia końcowego. Co więcej, taką właśnie interpretację dyrektywy potwierdziła m.in. opinia Grupy Roboczej Artykułu 29, będącej niezależnym podmiotem o charakterze doradczym, powołanym na mocy art. 29 Dyrektywy 95/46/WE w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych.

W tym też kierunku zmierzają zmiany wprowadzone w innych państwach członkowskich, gdzie jedyną kwestią otwartą pozostaje dobór mechanizmów odpowiednich dla modelu „opt-in”. Postuluje się m.in. umieszczenie w witrynach www wyraźnych przycisków umożliwiających ustosunkowanie się do odbierania plików cookies. Nie wiadomo także, na kim miałby spoczywać obowiązek wprowadzenia takich mechanizmów ani jaki będzie sposób informowania użytkownika o celach przetwarzania jego danych. W opinii Grupy Roboczej wskazano np., że najskuteczniejszym sposobem spełnienia tego wymogu jest podawanie podstawowych informacji

In the Polish Ministry of Infrastructure work is still under way on the Bill of 18 August 2011 on Amending Telecommunications Law (“Bill”). The Bill as it stands today, however, does not envisage any major changes to the procedure for expressing consent referred to above. The model of implied consent in the absence of objection, that is the opt-out format, has been maintained, whereby the user is only required to have the ability to deselect in his or her browsers the option of receiving cookies. On the other hand, the extent of disclosure obligations towards the subscriber and user has been increased and it has been specified that any such disclosure is required to precede the entry and processing of data by third-party entities. Further, the same obligation was imposed both upon entities providing on-line services and upon telecommunications companies.

While the Directive provides Member States with relatively large freedom in selecting the instruments necessary for its implementation, the model incorporated in the Bill seems to diverge from the new rule of express consent adopted under the Directive rather than the opt-out (as so far applicable with respect to storing and accessing cookies). The new rule proposes a shift towards the opt-in model, whereby the user’s consent is required before cookies can be sent to his or her terminal device. What is more, this very interpretation of the Directive was confirmed *inter alia* by an opinion of the Article 29 Working Party, being an independent advisory body appointed under Article 29 of Directive 95/46/EC on the protection of individuals with regard to the processing of personal data and on the free movement of such data.

This is the direction taken by the amendments introduced in other Member States, where the only open issue is the election of the opt-in mechanisms. It is proposed *inter alia* that websites be equipped with clear buttons that enable the user to select whether or not he or she wants to receive cookies. It is also not clear who would be responsible for incorporating such mechanisms or how the user would be informed of the purpose of his or her data processing. The opinion of the Working Group indicates for example that the most effective way to meet that requirement would be to display basic information on the screen, in an interactive, clearly

bezpośrednio na ekranie, w sposób interaktywny, wyraźnie widoczny i łatwo zrozumiały. Proponuje się, aby niedopuszczalne było umieszczenie takich informacji w ogólnych warunkach świadczenia usług czy polityce prywatności.

Komentatorzy zwracają jednak uwagę, że ogólne sformułowania Dyrektywy w zakresie wymogu uzyskania zgody na przechowywanie i uzyskiwanie dostępu do plików cookies mogą powodować trudności w uzyskaniu zharmonizowanego prawa w tej dziedzinie na obszarze Unii Europejskiej. W związku z powyższym, na obecnym etapie, nie można przewidzieć ostatecznego kształtu Projektu. Niewykluczone, że ewentualne postulaty wprowadzenia modelu „opt-in” pojawią się jeszcze w trakcie dalszych prac nad Projektem.

ODDZIAŁ INSTYTUCJI KREDYTOWEJ TWORZY BANK KRAJOWY

Nowelizowane przepisy Prawa bankowego (ustawy z dnia 19 czerwca 2011) umożliwiają przekształcenie polskiego oddziału instytucji kredytowej w bank krajowy oraz określają warunki i zasady przedmiotowej procedury. Ustawowa formuła przekształcenia oddziału polega w istocie na utworzeniu przez instytucję kredytową banku krajowego, będącego spółką akcyjną, na bazie istniejącego oddziału tej instytucji (przez wniesienie tytułem wkładu niepieniężnego składników majątkowych tego oddziału na warunkach określonych w ustawie) i nie stanowi przekształcenia spółki w rozumieniu Kodeksu Spółek Handlowych.

Wśród najistotniejszych skutków przekształcenia oddziału instytucji kredytowej w bank krajowy, należy wymienić utworzenie nowego banku krajowego i jednoczesne zamknięcie oddziału instytucji kredytowej, sukcesję uniwersalną praw i obowiązków instytucji kredytowej objętych działalnością oddziału, przejęcie nadzoru nad działalnością nowo powstałego banku krajowego przez Komisję Nadzoru Finansowego oraz objęcie depozytów zgromadzonych w ramach działalności oddziału, a obecnie utrzymywanych przez bank krajowy, przez system gwarantowania depozytów (Bankowy Fundusz Gwarancyjny).

Możliwość przekształcenia w bank krajowy ma szczególne znaczenie dla oddziałów instytucji

visible, and comprehensible manner. It is proposed that it be prohibited to place such information in general terms and conditions for service provision or the privacy policy.

Yet, commentators point out that the general wording of the Directive with regard to the requirement to secure consent to storing and accessing cookies may make it difficult to obtain a harmonised law in this area in the European Union. In the light of the above the final shape of the Bill cannot be predicted at this stage. It may well be that potential proposals to incorporate the opt-in model will emerge in the course of further work on the Bill.

A BRANCH OF A CREDIT INSTITUTION ESTABLISHES A NATIONAL BANK

The amended provisions of a Bank law (legal act from the 19th of June 2011) enable transformation of a branch of a Polish credit institution into a national bank and lay down the conditions, and terms of this procedure. The statutory process of the transformation of a branch principally consists in the establishment by the credit institution of a national bank organised as a joint-stock company on the basis of an existing branch of such credit institution (by transferring the assets of the branch to the national bank as an in-kind contribution on terms and conditions laid down under the act) and is not deemed a company transformation within the meaning of the Commercial Companies Code.

The most significant effects of the transformation of a branch of a credit institution into a national bank include the establishment of a new national bank and the concurrent closure of the branch of the credit institution, general succession of the rights and obligations of the credit institution vested in the branch, supervision over the operations of the newly-established national bank being taken over by the Financial Supervision Authority, and the deposits collected by the branch and currently maintained by the national bank being covered by the deposit guarantee system (Bank Guarantee Fund).

Potential option of transformation into a national bank is particularly important to branches of credit

kredytowych, które osiągnęły znaczący udział w polskim rynku, jak również prowadzą przedsiębiorstwo bankowe, dysponując infrastrukturą umożliwiającą podjęcie samodzielnej działalności jako bank. Tego typu oddziały mogą generować ryzyko zarówno z punktu widzenia samej instytucji kredytowej, jak i polskiego rynku finansowego. W takich przypadkach mogą bowiem wystąpić trudności związane z zapewnieniem efektywnego nadzoru nad działalnością prowadzoną przez oddział instytucji kredytowej, zwłaszcza w okresie występowania zawirowań na rynkach finansowych. W tym kontekście należy wskazać, że rozwiązania ustawowe mogą pozytywnie przyczynić się do utrzymania stabilności finansowej na rynku krajowym, stanowiąc narzędzie anty kryzysowe. Przekształcenie oddziału w bank, a w efekcie poddanie go pod nadzór KNF oraz objęcie gromadzonych depozytów ochroną Bankowego Funduszu Gwarancyjnego, może być korzystne z punktu bezpieczeństwa finansowego klientów oddziału instytucji kredytowej, w szczególności deponentów, którzy powierzyli oddziałowi swoje środki pieniężne.

Przekształcenie oddziału w bank krajowy pozwala na zwiększenie skali działalności instytucji kredytowej w Polsce, przez zwiększenie zaufania lokalnego rynku i klientów oraz przez pozyskanie dodatkowych środków na rozwój (w drodze dokapitalizowanie banku). Ponadto, sprzedaż akcji nowego banku, po jego utworzeniu, może być także sposobem wycofania się instytucji kredytowej z działalności na polskim rynku.

Nowe przepisy są uzupełnieniem obowiązujących regulacji prawnych, mających swoje źródło w prawie Unii Europejskiej, umożliwiających przekształcenie banku krajowego w oddział instytucji kredytowej, w drodze fuzji tego banku z instytucją kredytową. W wyniku takiej fuzji instytucja kredytowa, w drodze sukcesji uniwersalnej, wstępuje we wszystkie prawa i obowiązki przejmowanego banku krajowego związane z prowadzoną przez ten bank działalnością. Zatem, w sytuacji gdy bank prowadzi na terytorium RP przedsiębiorstwo bankowe, a przejmująca instytucja kredytowa zamierza kontynuować działalność tego przedsiębiorstwa, będzie to oznaczać utworzenie oddziału tej instytucji kredytowej na bazie tego przedsiębiorstwa. W aktualnie obowiązującym stanie prawnym brak jest przepisów umożliwiających proces odwrotny, tj.

institutions which have significant share in the Polish market and operate a banking business which holds sufficient infrastructure to launch an independent operation as a bank. Branches of this sort may face the risk both inherent in the operations of the credit institution itself as well as of the Polish financial market. This is because in such cases there may be difficulties in ensuring effective supervision over the operations of the branch of a credit institution, particularly at times when there is volatility in financial markets. In this context it needs pointing out that the statutory arrangements may contribute towards maintaining financial stability in the national market, thus providing an anti-crisis mechanism. Transformation of a branch to a bank, covering it with the Financial Supervision Authority supervision and extending the protection afforded by the Bank Guarantee Fund to the deposits collected, may prove financially beneficial to the clients of the financial institution's branch, in particular to the depositors who have entrusted their money to it.

Transformation of a branch into a national bank enables the financial institution to expand its operations in Poland, by improving the confidence of the local market and clients and, by generating additional funds for development (through raise of the bank's funds). Moreover, a sale of the bank's shares, after its establishment, may be used as the credit institution's exit strategy from the Polish market.

The new regulations supplement the existing laws originating in the EU law, which enable transformation of a national bank into a branch of a credit institution by merger of the former with the latter. In the process of such merger, the credit institution enters, by general succession, into all the rights and obligations of the national bank being taken over subsisting as part of its operations. Consequently, if the bank operates a banking business in Poland and the acquiring credit institution intends to continue the operations of such business, the process involves the establishment of a branch of such credit institution based on such business. Under the current legal regime, there are no regulations enabling the reverse process, i.e. the establishment of a national bank on the basis of a branch of a credit institution by universal succession,

utworzenie banku krajowego na bazie oddziału instytucji kredytowej, w drodze sukcesji uniwersalnej polegającej na wstąpieniu przez bank krajowy we wszystkie prawa i obowiązki instytucji kredytowej związane z działalnością prowadzoną na terytorium RP przez ten oddział. Konstrukcji takiej nie umożliwia w szczególności nabycie przez bank krajowy przedsiębiorstwa bankowego oddziału instytucji kredytowej. Nabycie takie nie łączy się bowiem z sukcesją uniwersalną praw i obowiązków związanych z działalnością oddziału.

ZARZUTY CZŁONKA ZARZĄDU POZWANEGO PRZEZ WIERZYCIELA NIEWYPŁACALNEJ SPÓŁKI

W uchwale z dnia 17 lutego 2011 roku, wydanej w sprawie III CZP 129/10, Sąd Najwyższy dopuścił możliwość podniesienia przez członka zarządu spółki, pozwanego przez wierzyciela spółki na podstawie art. 299 k.s.h. (wobec bezskuteczności egzekucji prowadzonej przeciwko spółce), zarzutu potrącenia roszczenia objętego tytułem wykonawczym wystawionym przeciwko spółce.

Przypomnijmy, że wierzyciel pozywający członków zarządu spółki z ograniczoną odpowiedzialnością powinien legitymować się co najmniej tytułem egzekucyjnym przeciwko spółce w postaci prawomocnego orzeczenia zasądającego świadczenie od niej oraz wykazać bezskuteczność egzekucji tego świadczenia.

W stanie faktycznym, której dotyczy omawiana uchwała Sądu Najwyższego, członek zarządu spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, pozwany na podstawie art. 299 k.s.h., podniósł zarzut, którego nie podniosła spółka w procesie wytoczonym przeciwko niej przez wierzyciela.

Kwestia rozstrzygana w danej uchwale przez Sąd Najwyższy, wiąże się z przesądzeniem we wcześniejszej uchwale Sądu Najwyższego (III CZP 72/08), że przewidziana w art. 299 § 1 k.s.h. odpowiedzialność członka zarządu spółki, jest odpowiedzialnością odszkodowawczą za szkodę wyrządzoną wierzycielowi, a nie odpowiedzialnością za reprezentowaną spółkę (odpowiedzialność gwarancyjna). W tego rodzaju postępowaniach, wierzyciel bowiem ponosi szkodę, spowodowaną

with the national bank entering into all the rights and obligations of the credit institution subsisting as part of the branch's operations in Poland. In particular, this effect cannot be achieved by the acquisition of the banking business of a credit institution's branch by a national bank. Such acquisition does not involve universal succession of rights and obligations subsisting as part of the branch's operations.

DEFENCE OF MANAGEMENT BOARD MEMBER SUED BY CREDITOR OF INSOLVENT COMPANY

In its Resolution of 17 February 2011, adopted in case III CZP 129/10, the Supreme Court allowed the possibility of raising the offset defence with respect to a claim evidenced by an enforcement title issued against the company by a member of the company's management board sued by the company's creditor under Article 299 of the Commercial Companies Code (enforcement against the company being ineffective).

By way of reminder, a creditor suing members of management board of a limited liability company should hold at least the enforcement title issued against the company in the form of a final judgement ordering payment from the company and demonstrate that enforcement of such payment proved ineffective.

The facts of the case in which the Resolution of the Supreme Court was issued were such that a member of management board of a limited liability company sued under Article 299 of the Commercial Companies Code raised the defence, which the company failed to pursue in the course of a lawsuit filed against it by the creditor.

The above described ruling of the Supreme Court is related to its earlier ruling (III CZP 72/08) in which it washeld that the liability of a member of management board, provided for in Article 299 § 1 of the Commercial Companies Code, constitutes compensatory liability for damage inflicted upon a creditor rather than liability for the company represented (guarantee liability (liability for a debt of another)). In such cases, the creditor suffers damage caused by unlawful culpable failure of members of

bezprawnym, zawinionym niezgłoszeniem przez członków zarządu wniosku o ogłoszenie upadłości spółki, skutkujące m.in. niemożnością wyegzekwowania od spółki wierzytelności.

Orzeczenie zasądające świadczenie należne wierzycielowi od spółki jest jednocześnie tytułem egzekucyjnym przeciwko spółce i ma prawomocność materialną. Oznacza to, że wiąże ono nie tylko strony i sąd, który je wydał, lecz również inne sądy oraz organy państwowe i administracji publicznej. Wobec powyższego, sąd w procesie przeciwko członkowi zarządu toczącym się na podstawie art. 299 § 1 k.s.h., nie bada ponownie czy roszczenie wierzyciela przeciwko spółce istniało, a (wskutek prawomocności materialnej orzeczenia zasądającego świadczenie od spółki na rzecz wierzyciela) uznaje istnienie roszczenia wierzyciela przeciwko spółce, które udowodnione jest dołączonym do pozwu prawomocnym orzeczeniem. Pozwany członek zarządu nie może zatem bronić się zarzutami, które przysługiwały spółce przeciwko wierzycielowi, a których sama spółka nie wykorzystała np. zarzutem przedawnienia roszczenia. W przeciwnym wypadku prowadziłoby to do podważania prawomocnego orzeczenia zapadłego przeciwko spółce przez ponowne badanie przez sąd zasadności zasądzonych już w nim świadczenia, co jest w świetle art. 365 § 1 k.p.c. niedopuszczalne.

Należy jednak zauważyć, że zarzut potrącenia ma inny charakter i wywołuje inne skutki prawne niż wspomniany wyżej zarzut przedawnienia. Jak podkreślił w analizowanej uchwale Sąd Najwyższy, powszechnie przyjmuje się, że potrącenie stanowi formę zaspokojenia długu. Skoro zaś ma ono moc wsteczną od chwili, kiedy stało się możliwe (art. 499 zdanie drugie k.c.), może to bezpośrednio rzutować na ewentualną odpowiedzialność pozwanego członka zarządu. Jeśli bowiem by się okazało, że dochodzona od niego wierzytelność została umorzona, mogłoby to postawić pod znakiem zapytania kwestię, czy wierzyciel poniósł jakąś szkodę (art. 299 § 2 k.s.h.). W takim stanie rzeczy zgłoszenie zarzutu dokonania potrącenia nie podważa przymiotu prawomocności materialnej orzeczenia wydanego przeciwko spółce.

management board to file a petition for the company's bankruptcy, resulting *inter alia* in the inability to enforce debt claims against it.

A judgement ordering payment due to the creditor from a company constitutes at the same time an enforcement title against the company and has substantive validity. This means is that it is binding not only on the parties and the court which has delivered it but also on other courts and state and public administration bodies. In the light of the above, in the course of a lawsuit instituted against a member of management board under Article 299 § 1 of the Commercial Companies Code, the court does not re-examine whether or not the creditor's claim against the company actually existed but (as the judgement ordering payment from the company to the creditor has substantial validity) acknowledges the existence of the creditor's claim against the company, which is evidenced by the final judgement being attached to the statement of claim. Consequently, the sued management board member is unable to rely on the defences that were available to the company against the creditor, and which the company itself failed to pursue, e.g. the defence of the claim being barred by limitation. Otherwise, a valid judgement delivered against the company would be challenged if the court were to re-examine the legitimacy of the payment already ordered by such judgement which, in the light of Article 365 § 1 of the Code of Civil Procedure, is inadmissible.

It must be noted, however, that the offset defence is different in nature and produces dissimilar legal effects to the barred-by-limitation defence referred to above. As stressed by the Supreme Court in the Resolution under review, it is a universal opinion that an offset is a form of debt satisfaction. Yet, since it has retroactive effect from the moment it becomes possible (second sentence of Article 499 of the Civil Code), it can directly affect the potential liability of the sued member of management board. Should it transpire that the debt claim being enforced against him or her has been redeemed, this could call into question whether the creditor suffered any damage in the first place (Article 299 § 2 of the Commercial Companies Code). Under such circumstances, raising the offset defence does not undermine substantive validity of the judgement delivered against the company.

METRYKI SPOSOBEM NA WIĘKSZĄ TRANSPARENTNOŚĆ

Dnia 15 lipca 2011 r. Sejm przyjął Ustawę o zmianie ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego („KPA”) oraz ustawy – Ordynacja podatkowa („OP”), potocznie zwaną - Ustawą o transparentności. Przedłożony w dniu 8 lipca 2010 r. Marszałkowi Sejmu przez Komisję Nadzwyczajną „Przyjazne Państwo” projekt, nie znalazł pełnego odzwierciedlenia w przyjętej przez Sejm Ustawie. Z szeroko zakrojonego projektu nacelowanego w szczególności na ograniczenie biurokracji, Wysoka Izba zaakceptowała jedynie regulacje dotyczące wprowadzenia do KPA i OP obowiązku zakładania metryk spraw, w formie pisemnej lub elektronicznej. Prowadzona metryka, która będzie obowiązkową częścią akt sprawy, będzie zawierała szczegółowe dane dotyczące urzędników biorących czynny udział w postępowaniu uwięzionym rozstrzygnięciem administracyjnym czy podatkowym. W metryce będą ujawnione wszystkie czynności dokonywane przez urzędników, a także odesłania do powiązanych ze sprawą dokumentów zachowanych w formie pisemnej lub elektronicznej.

Zgodnie z uzasadnieniem do projektu ustawy o transparentności, jej celem jest zwiększenie przejrzystości udziału poszczególnych urzędników w procesie wydawania rozstrzygnięć w sprawach obywateli. Ustawodawca zakłada, że dzięki prowadzonej na bieżąco metryce sprawy administracyjnej czy podatkowej, będzie można, nawet po upływie dłuższego czasu, precyzyjnie ustalić, którzy urzędnicy (oprócz osoby podpisanej pod decyzją) uczestniczyli w postępowaniu, przygotowywali projekt decyzji, udzielali wskazówek, co do sposobu załatwienia sprawy i opiniowali lub zatwierdzali decyzję oraz w jaki sposób konkretni urzędnicy wpływali na jej treść.

Obecnie przepisy nie przewidują obowiązku prowadzenia metryki sprawy, dzięki czemu faktyczni autorzy lub współautorzy wydawanych decyzji pozostają, z punktu widzenia strony postępowania, kompletnie nieznanymi. Adresatowi decyzji administracyjnej czy podatkowej znana jest jedynie osoba piastuna pełniącego funkcję odpowiedniego organu, bądź osoba podpisująca decyzję z jego upoważnienia. Natomiast urzędnicy faktycznie biorący udział w wydawaniu decyzji, niejako formujący jej podstawowe założenia, pozostają co do

CASE SHEETS TO IMPROVE TRANSPARENCY

On 15 July 2011, the Polish Sejm adopted the Act on Amending Code of Civil Procedure (“KPA”) and Tax Ordinance (“OP”), commonly referred to as the Transparency Law. The Bill submitted on 8 July 2010 to the Sejm Speaker by the *Friendly State* Special Committee has not been fully reflected in the legislation finally enacted by the Sejm. Out of the broadly-based Bill above all aimed at cutting back on red tape, the Polish Parliament approved only the regulations on including in KPA and OP the obligation to draw up case sheets (*metryka sprawy*), either in written or electronic format. The case sheet, mandatory part of any case file, will include detailed information on officials actively involved in the proceedings leading to an administrative or tax decision. The case sheet will reflect all actions taken by officials plus references to case-related documents maintained in a written or electronic form.

As indicated in the justification to the Transparency Bill, its purpose is to improve the transparency of involvement of individual officials in the process of issuing decisions in matters submitted by citizens. The legislators assume that thanks to an administrative or tax case sheet, updated on a regular basis, it will be possible, even after a long time, to establish exactly which officials (in addition to the official signing the relevant decision) were involved in the proceedings, drew up the draft decision, offered guidance as to the best way of proceeding with the matter, opined on or approved the decision, and how specific officials affected the substance of the final decision.

Under the current regulations, there is no obligation to maintain the case sheet, and so the actual authors or co-authors of decisions remain completely anonymous to the party to the proceedings. The addressee of an administrative or tax decision knows only the head of the relevant administrative body or the official actually signing the decision on the former’s authority. Yet, the officials who are actually involved in issuing the decision, who formulate as it were its underlying assumptions, in principle remain unknown. Under the current provisions, it is virtually

zasady anonimowi. W obecnej sytuacji jest praktycznie niemożliwe ustalenie odpowiedzialności urzędników, realnie kształtujących treść decyzji, w przypadku ewentualnych szkód poniesionych przez obywateli czy Skarb Państwa. Konsekwencją takiego stanu rzeczy jest osłabienie poczucia odpowiedzialności urzędników, co nie sprzyja podnoszeniu standardów wewnętrznego procesu administracyjnego.

Wprowadzenie obowiązku zakładania metryki powinno zwiększyć transparentność procesu wydawania decyzji, a dostęp do personaliów osób kształtujących jej treść powinien zniwelować obecny stan rozmycia odpowiedzialności urzędniczej.

CZYSTSZE MORZA ZA SPRAWĄ NOWEJ LITERY PRAWA

Jeszcze z końcem okresu wakacyjnego, tj. 25 sierpnia 2011 roku, Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej podpisał rządowy projekt zmieniający ustawę z dnia 16 marca 1995 roku o zapobieganiu zanieczyszczaniu morza przez statki (Dz.U.06.99.692 z późn. zm.), („Ustawa”). Przyczyną wprowadzenia powyższych modyfikacji stała się konieczność implementacji do polskiego porządku prawnego regulacji dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/123/WE z dnia 21 października 2009 r. zmieniającej dyrektywę 2005/35/WE w sprawie zanieczyszczenia pochodzącego ze statków.

Ustawą dodano przepis, zgodnie z którym działanie osoby prawnej polegające na usuwaniu ze statku substancji zanieczyszczających (objętych załącznikami I (olej) i II (szkodliwe substancje ciekłe) Międzynarodowej Konwencji o zapobieganiu zanieczyszczaniu morza przez statki z 2 listopada 1973 roku wraz ze zmianami, tzw. konwencja MARPOL) uległo penalizacji i stało się jednym z pozakodeksowych czynów zabronionych zagrożonych karą pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5.

Dla uznania, że powyższe działanie ma charakter przestępny, to konieczne jest m.in. wykazanie, że usuwanie ze statku substancji zanieczyszczających odbywa się w takiej ilości lub w takiej postaci, że może doprowadzić do pogorszenia jakości wody, zagrażać życiu lub zdrowiu wielu osób lub

impossible to trace back the accountability of those officials who in fact determine the substance of the decision, should any losses be caused by it to citizens or the State Treasury. As a result, officials have a sense of their accountability being eroded, which can hardly be conducive to enhancing standards of the internal administrative process.

The newly introduced obligation to set up and maintain case sheets is likely to improve transparency of the decision-issuance process, and access to the identity of officials shaping the substance of decisions should help eliminate the current erosion of accountability among officials.

CLEANER SEAS THANKS TO NEW REGULATIONS

Still prior to the end of the holiday period, i.e. on 25 August 2011, the President of the Republic of Poland signed the governmental Bill Amending the Act on Preventing Sea Pollution by Ships of 16 March 1995 (Dz.U.06.99.692, as subsequently amended) (“Amending Act”). The reason for the above amendments was the need to implement into Polish legislation regulations of the Directive of the European Parliament and of the Council 2009/123/EC of 21 October 2009 amending Directive 2005/35/EC on ship-source pollution.

The Amending Act adds a provision under which acts of a legal person consisting in the discharge of pollutants from a ship (covered by Annex I (oil) and II (noxious liquid substances)) of the International Convention for the Prevention of Pollution from Ships of 2 November 1973 as amended (“MARPOL”) are penalised and become one of the non-code prohibited acts subject to the penalty of the deprivation of liberty from 3 months to 5 years.

In order for the above acts to be deemed criminal, it is necessary *inter alia* to demonstrate that the discharge of pollutants from a ship occurs in such quantity or form that it is capable of causing deterioration of water quality, posing a threat to the life or health of many people, or resulting in

spowodować zniszczenie fauny i flory morskiej w znacznych rozmiarach. Odpowiedzialność karna jest przewidziana również za nieumyślne działanie o powyższych skutkach, z tym, że wówczas zagrożenie karą jest łagodniejsze (grzywna, kara ograniczenia wolności lub pozbawienia wolności do lat 2).

Ustawa o zapobieganiu zanieczyszczeniu morza przez statki dotychczas przewidywała co najwyżej sankcje administracyjne w postaci kar pieniężnych w wysokości zależnej od rodzaju naruszonego ustawowego obowiązku. Przy ustalaniu odpowiedzialności administracyjnej podmiotu, z punktu widzenia ochrony środowiska, najistotniejszym jest fakt, iż taka odpowiedzialność jest niezależna od winy podmiotu dopuszczającego się naruszenia, gdyż jest nakładana za obiektywnie

oceniane działanie wbrew prawu. Tymczasem, odpowiedzialność karna wymaga wykazania zaistnienia określonych przesłanek zarówno podmiotowych jak i przedmiotowych, lecz jest dotkliwsza zarówno w wymiarze jak i skutkach.

W znowelizowanej ustawie przyjęto mechanizm wykluczenia odpowiedzialności finansowej (która była przewidziana dotychczasowymi przepisami), w przypadku prawomocnego skazania za przestępstwo wprowadzone nowymi przepisami (projektowany art. 38a). Warto zaznaczyć, że powyższe wykluczenie podwójnej odpowiedzialności dotyczy tylko osób fizycznych, zatem w przypadku wystąpienia zanieczyszczenia w rozumieniu omawianej Ustawy, armator tak czy inaczej poniesie karę finansową przewidzianą dotychczasowymi przepisami.

Tą samą Ustawą, w związku z regulowaną nią materią, zmianie uległa również ustawa z dnia 28 października 2002 roku o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary, w wyniku czego podmiot zbiorowy (osoba prawna oraz jednostka organizacyjna niemająca osobowości prawnej, z wyłączeniem Skarbu Państwa i jednostek samorządu terytorialnego) podlega odpowiedzialności karnej za wprowadzony Ustawą czyn zabroniony jeżeli dopuściła się go osoba fizyczna, o której mowa w art. 3 tejże ustawy, tj. m.in.: osoba fizyczna działająca w imieniu lub interesie danego podmiotu zbiorowego, a zachowanie to przyniosło lub mogło przynieść podmiotowi zbiorowemu korzyść,

extensive destruction of the sea fauna and flora. The criminal liability also applies to involuntary acts that produce the above effects, however, then the penalty is less severe (fine, restriction of liberty, or deprivation of liberty for up to 2 years).

The previously effective Act on Preventing Sea Pollution by Ships provided at most the administrative sanction of fines, the amount of which depended on the statutory obligation that was violated. In determining the administrative liability of an entity with regard to environment protection the most significant is the fact that such liability is unrelated to the fault of the perpetrating entity, as it is imposed for an objectively assessed unlawful act. On the other hand, while criminal liability requires t

that conditions relating to both the perpetrator and the offence are fulfilled, the penalty is more severe both in terms of its extent and effects.

The Amending Act provides for exclusion of financial liability (applicable under the previously effective regulations) in the event of convicting a perpetrator under a non-appealable sentence for an offence introduced under the new provisions (new Article 38a). It needs noting that the above exclusion of double liability applies to individuals only, and so if pollution within the meaning of the Act under review occurs, the fine provided for under the previously effective provisions will be also imposed on the shipowner.

Under the same Amending Act, given the scope of issues governed by it, the Act on Liability of Collective Entities for Indictable Offences of 28 October 2002 was also amended, as a result of which a collective entity (legal person and an unincorporated organisational unit, with the exception of the State Treasury and local-government units) is subject to criminal liability for a prohibited act introduced under the Amending Act if the same is committed by an individual referred to in Article 3 of such Act, i.e. *inter alia* an individual acting for and on behalf or in the interests of the relevant collective entity, and such acts brought or could have brought benefits, either tangible or intangible, to the collective entity. This way, the

zarówno majątkową jak i niemajątkową. Tym samym, krąg ewentualnych podmiotów odpowiedzialnych za zaistniałe zanieczyszczenia poszerza się o wszelkie podmioty gospodarcze związane z transportem morskim.

Nie ulega wątpliwości, że wprowadzone zmiany, które wejdą w życie po upływie 30 dni od dnia ich ogłoszenia w Dzienniku Ustaw, mają służyć zapewnieniu efektywniejszych metod walki z zanieczyszczaniem mórz przez statki znajdujące się w polskich obszarach morskich jak również statki polskie znajdujące się na wodach międzynarodowych. W praktyce jednak celem nadrzędnym jest doprowadzenie do sytuacji, żeby na skutek wprowadzenia surowych przepisów karnych, do zanieczyszczeń nie dochodziło w ogóle. Ani bowiem ukaranie sprawców ani żadna rekompensata pieniężna nie naprawi, ani nie zadośćuczyni zniszczeniom i szkodom morskiej fauny i flory.

ZMIANA USTAWY O KRS

Dnia 13 maja 2011 roku Sejm uchwalił ustawę o zmianie ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym. Wprowadzone zmiany znacznie wpłyną na funkcjonowanie rejestru i Centralnej Informacji Krajowego Rejestru Sądowego. Zasadniczo nowelizacja dotyczy czterech obszarów obowiązywania ustawy.

W obowiązującej do tej pory ustawie, moc dokumentów urzędowych zastrzeżona była wyłącznie dla papierowej formy odpisów, wyciągów i zaświadczeń. Aby elektroniczna forma dokumentu posiadała moc dokumentu urzędowego, zgodnie z rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości, musi być opatrzona podpisem elektronicznym uprawnionego pracownika Centralnej informacji KRS bądź sądu rejestrowego.

Na podstawie nowelizacji ustawy wszelkie dokumenty wydawane przez Centralną Informację KRS uzyskają moc dokumentów urzędowych. Nowelizacja wprowadzi również bezpłatny dostęp do rejestru KRS, przez co rozumie się dostęp do wszystkich jego części i do wszystkich aktualnie znajdujących się w nich danych. Łączy się z tym możliwość samodzielnego pozyskiwania wydruków aktualnych informacji o podmiotach wpisanych do rejestru, które uzyskają moc dokumentów

group of potential entities liable for pollution is extended to all businesses involved in carriage by sea.

There is no doubt that the amendments introduced, to become effective upon expiry of 30 days after the date of their promulgation in the Journal of Laws, will provide more effective instruments to prevent sea pollution by ships navigating in the Polish maritime territory as well as Polish ships navigating in the international waters. In practice, the overriding objective is to create a situation whereby, as a result of more stringent criminal provisions, pollution is eliminated completely. The fact is that no punishment meted to perpetrators and no financial reward can remedy or compensate for damage to the sea fauna and flora.

AMENDMENT TO ACT ON NATIONAL COURT REGISTER

On 13 May 2011, the Polish Sejm adopted an Act on Amending Act on National Court Register. The amendments will materially affect the operation of the National Court Register and the Central Information Office of the National Court Register. Essentially, the amendments relate to four areas of the Act.

Under the previous statutory regime, only printed versions of copies, excerpts, and certificates enjoyed the status of official documents. In accordance with a Regulation of the Minister of Justice, for an electronic version of a document to be considered official, it is required to bear the electronic signature of an authorised employee of the NCR Central Information Office or of the court of registration.

Under the amended Act, all documents issued by the NCR Central Information Office will be deemed official documents. The amendment will also introduce free-of-charge access to the National Court Register, that is access to all its parts and to all the data stored in it at any given moment. Combined with it is the ability of every user to individually print out current information on registered entities, which will be considered official documents. The previous regulations offered free-of-charge access to

urzędowych. Dotychczasowe przepisy zapewniały wszystkim zainteresowanym bezpłatny dostęp, za pośrednictwem ogólnodostępnych sieci informatycznych, do podstawowych danych o podmiotach wpisanych do rejestru.

Upowszechnienie bezpłatnego, pełnego dostępu do rejestru oznacza dostęp do wszystkich jego części, czyli: rejestru przedsiębiorców, rejestru stowarzyszeń, innych organizacji społecznych i zawodowych, fundacji oraz publicznych zakładów opieki zdrowotnej, rejestru dłużników niewypłacalnych oraz elektronicznego katalogu dokumentów spółek. Ogromną zmianą jest to, że pobrane samodzielnie wydruki komputerowe aktualnych informacji o podmiotach wpisanych do rejestru będą miały moc zrównaną z mocą dokumentów wydawanych przez CI KRS w postaci papierowej lub elektronicznej, jeżeli będą posiadały cechy umożliwiające ich weryfikację. Cechami tymi są: sygnatura wniosku, na podstawie którego wydano odpis, numer KRS, firma podmiotu.

Nowelizacja Ustawy umożliwi wpis z urzędu do rejestru przedsiębiorców KRS numeru NIP – po uzyskaniu przez sąd rejestrowy informacji bezpośrednio z urzędu skarbowego. Wpis nie będzie podlegał opłacie sądowej i będzie zwolniony z obowiązku ogłoszenia w MSiG. Postanowienie o wpisie nie będzie wymagało uzasadnienia ani doręczenia.

Ponadto na podstawie dokonanej zmiany Ustawy w rejestrze KRS będzie możliwe dokonanie wpisu adresu strony internetowej i adresu poczty elektronicznej podmiotu, dla którego prowadzony jest rejestr. Wpis będzie dokonywany wyłącznie na żądanie zainteresowanego i będzie podlegał opłacie sądowej. W przypadku wpisu powyższych danych, podmioty będą miały obowiązek zgłaszać ich zmianę.

Do postępowań wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie powyższej nowelizacji, stosuje się przepisy znowelizowanej ustawy. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 października 2011 roku.

all interested parties via general-access IT networks only to the basic data on entities entered in the register.

The free-of-charge full access to the register means access to all its parts, comprising: Register of Entrepreneurs; Register of Associations, Other Social and Professional Organisations, Foundations, and Public Healthcare Establishments; Register of Insolvent Debtors; and Electronic Catalogue of Corporate Documents. It is a major change that individually downloaded and printed copies of current information on entities entered into the register will enjoy an equivalent status of official documents with those issued by the NCR Central Information Office in written or electronic form, as long as they display certain features enabling their verification. These features comprise: reference number of the application on the basis of which the copy was issued, NCR number, business name of the entity.

The amended Act enables an *ex officio* entry to the National Court Register of the NIP Tax Number, after the court of registration receives relevant information directly from the tax office. The entry will not be subject to court charge and will be exempt from the obligatory notification to *Monitor Sądowy i Gospodarczy*. The decision on the entry will not require justification or delivery.

Further, under the amended Act, the website address or e-mail address of the entity for which the register is maintained will be able to be entered into the NCR. The entry will be made solely at the request of the interested party and will be subject to court charge. If the above data is disclosed in the register, entities will be under an obligation to notify any changes to them.

The provisions of the amended Act will apply to all proceedings instituted and pending prior to the effective date of the amendment, i.e. 1 October 2011.

Pod redakcją / Supervising Editor: Aleksandra Jach
Editor: Krzysztof Furtan

MILLER CANFIELD

**MILLER, CANFIELD,
W. BABICKI, A. CHEŁCHOWSKI I WSPÓLNICY SP.K.**

ul. Batorego 28-32
81-366 **Gdynia**
Tel. +48 58 782-0050
Fax +48 58 782-0060
gdynia@pl.millercanfield.com

ul. Nowogrodzka 11
00-513 **Warszawa**
Tel. +48 22 447-4300
Fax +48 22 447-4301
warszawa@pl.millercanfield.com

ul. Św. Mikołaja 7
50-125 **Wrocław**
Tel. +48 71 337-6700
Fax +48 71 337-6701
wroclaw@pl.millercanfield.com

millercanfield.pl

POLAND * USA * CANADA * MEXICO * CHINA

Zastrzeżenie: Niniejsza publikacja została przygotowana dla klientów i współpracowników kancelarii Miller Canfield. Ma ona na celu jedynie przedstawienie streszczenia niektórych wydarzeń prawnych z wybranych dziedzin prawa. Z tego powodu informacje zawarte w niniejszej publikacji nie powinny stanowić podstawy do podjęcia jakiegokolwiek decyzji dotyczącej określonego kierunku działania. Informacje te nie mogą też być traktowane jako porada prawna ani nie zastępują szczegółowej opinii prawnej w konkretnej sprawie. W każdym przypadku należy skorzystać z usług doradców prawnych w celu weryfikacji, czy odpowiednie przepisy prawa mają zastosowanie do określonej sytuacji.

Disclaimer: This publication has been prepared for clients and professional associates of Miller Canfield. It is intended to provide only a summary of certain recent legal developments of selected areas of law. For this reason the information contained in this publication should not form the basis of any decision as to a particular course of action; nor should it be relied on as legal advice or regarded as a substitute for detailed advice in individual cases. The services of a competent professional adviser should be obtained in each instance so that the applicability of the relevant legislation or other legal development to the particular facts can be verified.